

Ταῦτα εἰπὼν¹ ἔτεμνε² τοὺς ἀνθρώπους
 δίχα, ὥσπερ οἱ τὰ ὅα τέμνοντες καὶ
 μέλλοντες ταριχεύειν, ἢ ὥσπερ οἱ τὰ
 ὠὰ ταῖς θριξίν³. [Ὅντινα δὲ τέμοι⁴],
 τὸν Ἀπόλλω⁵ ἐκέλευε τό τε πρόσωπον
 μεταστρέφειν καὶ τὸ τοῦ αὐχένος
 ἥμισυ πρὸς τὴν τομήν, [ἴνα, θεώμενος
 τὴν αὐτοῦ⁶ τμησιν, κοσμιώτερος⁷ εἴη⁸ ὁ
ἄνθρωπος]. καὶ τάλλα ἰᾶσθαι⁹
 ἐκέλευεν. Ὁ δὲ τό τε πρόσωπον
 μετέστρεψε, καὶ συνέλκων πανταχόθεν

- 1 εἰπὼν : participe aoriste masculin singulier nominatif.
 2 Le sujet de ce verbe est Zeus (voir texte bleu précédent)
 3 Sous-entendre [τέμνοντες]
 4 ὄντινα δὲ τέμοι = et chaque fois qu'il en avait coupé un
 5 Accusatif masculin
 6 Voir dans le fascicule p.7 αὐτοῦ = ἑαυτοῦ
 7 Comparatif de l'adjectif κόσμιος : plus modéré
 8 ἴνα εἴη ὁ ἄνθρωπος = pour que l'homme soit
 9 Infinitif présent du verbe ἰά-ομαι : guérir

τὸ δέρμα ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν
καλουμένην, ὡσπερ τὰ σύσπαστα
βαλάντια, ἐν στόμα ποιῶν ἀπέδει κατὰ
μέσῃν τὴν γαστέρα, [ὃ δὴ τὸν ὀμφαλὸν
καλοῦσι].